

Alice în

Țara

Minunilor

Într-o dimineață însorită, Alice stătea pe malul râului împreună cu sora sa, care îi citea dintr-o carte.

- Of, ce mă plictisesc, se plânge Alice.

Dintr-o dată, un iepure alb, cu ochii roșii, trece în fugă pe lângă ea.

- Of, of, ce mă grăbesc, spune el.

Apoi, iepurele scoate din buzunarul de la piept un ceas de buzunar, se uită la el și grăbi pasul. Alice rămase uimită.

- Ia uitate, un iepure care vorbește!, exclamă ea.

Apoi se ridică repede și fugii după el. Iepurele coborî într-o vizuină adâncă.

Alice era acum într-un hol lung, cu ușițe mici pe stânga și pe dreapta. Toate ușile erau încuiate.

- Unde sunt?, se întreabă ea.

Dintr-o dată, lângă ea apărură o măsuță de sticlă pe care se afla o cheiță din aur. Alice luă cheița și o încercă la fiecare ușă, dar cheița nu se potrivea la niciuna. În cele din urmă, încercă o ușă mică ascunsă în spatele unei draperii. Spre surpriza, dar și spre

marea ei încântare, ușa se deschise

spre un pasaj secret! Prin el,

văzu o grădină superbă, cu

flori și fântâni arteziene.

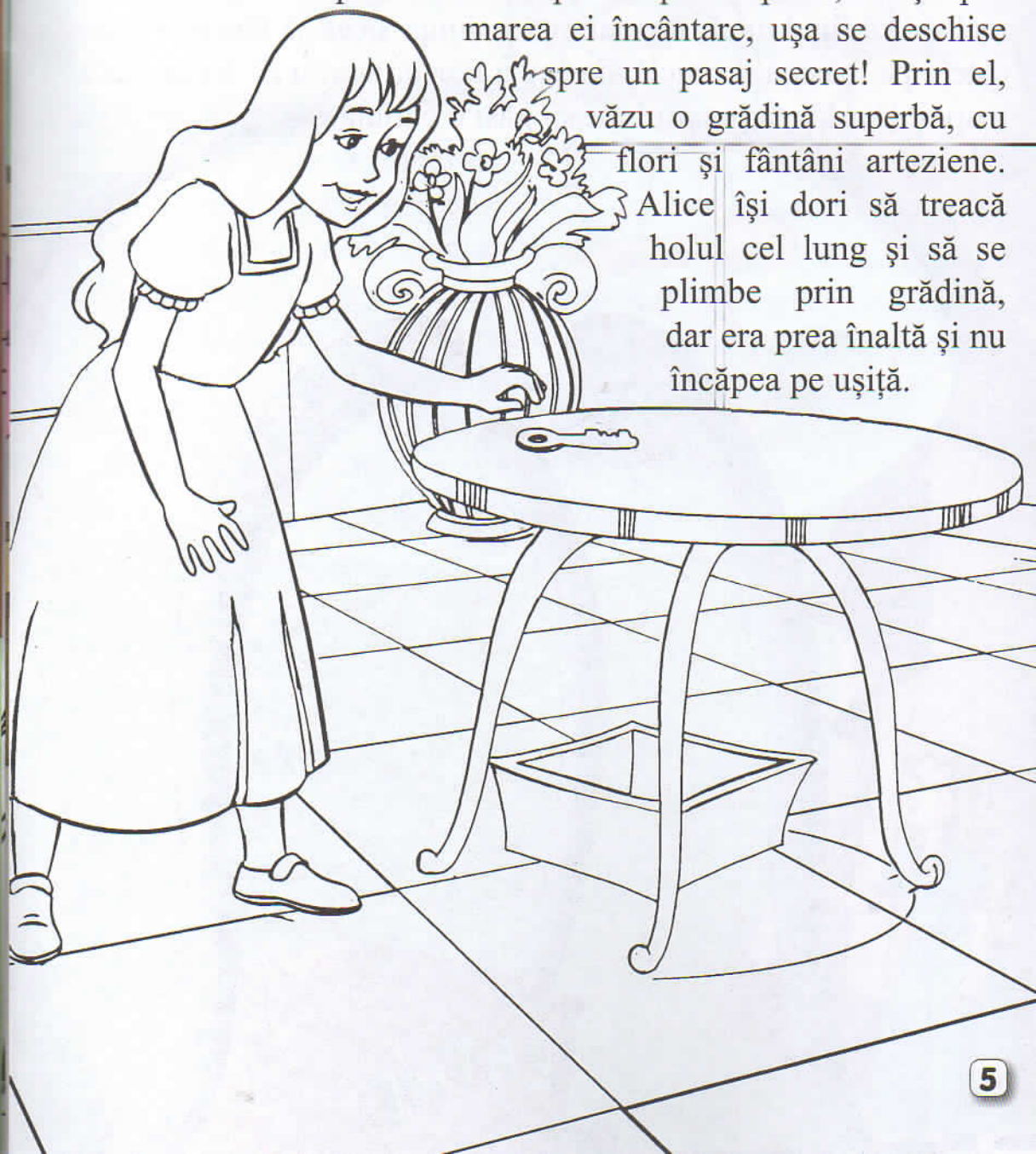
Alice își dori să treacă

holul cel lung și să se

plimbe prin grădină,

dar era prea înaltă și nu

încăpea pe ușă.

Alice era acum într-un hol lung, cu ușițe mici pe stânga și pe dreapta. Toate ușile erau încuiate.

- Unde sunt?, se întreabă ea.

Dintr-o dată, lângă ea apărură o măsuță de sticlă pe care se afla o cheiță din aur. Alice luă cheița și o încercă la fiecare ușă, dar cheița nu se potrivea la niciuna. În cele din urmă, încercă o ușiță mică ascunsă în spatele unei draperii. Spre surpriza, dar și spre

marea ei încântare, ușa se deschise

spre un pasaj secret! Prin el, văzu o grădină superbă, cu flori și fântâni arteziene.

Alice își dori să treacă holul cel lung și să se plimbe prin grădină, dar era prea înaltă și nu încăpea pe ușiță.

